

ΕΤΟΡΡΑΧΗ

Έτος ιδρύσεως 1992(30°)

Αρ. Φύλλου 114

Ιαν. Φεβ. Μαρ. 2022

Εκδήλωση μνήμης και κατάθεση στεφάνων στα «Εικονίσματα»

Στο πλαίσιο των πολυήμερων εκδηλώσεων, στη θέση «Εικονίσματα» της Τοπικής Κοινότητας Μανωλιάσσας πραγματοποιήθηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στη μνήμη των πεσόντων του Ελληνικού Στρατού και των εθελοντικών σωμάτων από όλη την Ελλάδα και την Κύπρο.

Με την ολοκλήρωση της εκδήλωσης ο δήμαρχος Ιωαννίνων Μωυσής Ελισάφ σε δήλωσή του ανέφερε: «Η 21η Φεβρουαρίου είναι η πιο σημαντική ώρα

του τόπου μας. Είναι η γενέθλια μέρα της αυτονομίας μετά από πέντε αιώνες σκλαβιάς. Είναι η ώρα της περισυλλογής και του γόνιμου αναστοχασμού. Ζούμε ιστορικές στιγμές. Ζούμε σε μία δύσκολη εποχή όπου οι προκλήσεις είναι πολύ μεγάλες κι αυτό το διαπιστώνει ο καθένας από τα γεγονότα που διαδραματίζονται στην ευρύτερη περιοχή. Οι επετειακές εκδηλώσεις πρέπει να αποτελέσουν ώρες περισυλλογής, ατομικής και συλλογικής ευθύνης».

Ξεχωριστό χρώμα έδωσε η αντιπροσωπεία Κρητών, με παραδοσιακές στολές, ενώ τη μνήμη των προγόνων τους, που χάθηκαν στις μάχες για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων, τίμησαν και εκπρόσωποι από την Μάνη και την Κύπρο.

Την κυβέρνηση στις εκδηλώσεις εκπροσώπησε ο υφυπουργός Περιβάλλοντος Γιώργος Αμυράς. Στην εκδήλωση συμμετείχε και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ιωαννίνων «Πήγασος» με επετειακά τραγούδια και χορούς. Πρόεδρος του Συλλόγου είναι ο Μανωλιασσίτης Γρηγόρης Αρ.Γιωτάκης. **Και του χρόνου!**

Επετειακές εκδηλώσεις για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων

Στα Ιωάννινα για τις επετειακές εκδηλώσεις για την απελευθέρωση της πόλης, παραβρέθηκε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κατερίνα Σακελλαροπούλου.

«Τιμάμε τη μνήμη των ηρώων μας και εμπνεόμαστε διαχρονικά από το νόημα των αγώνων τους», ήταν το μήνυμα που έστειλε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

συνέχεια στη σελ.5

Εφυγε από τη ζωή την 26η Δεκεμβρίου 2021, ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας.

Είχε γεννηθεί στο χωριό Μολυβδοσκέπαστος Ιωαννίνων και

ήταν γιος του υποστράτηγου Γρηγορίου Παπούλια. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνου (Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο και Διεθνείς Σχέσεις) και στη συνέχεια έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Κολωνίας (Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο). Η διδακτορική διατριβή του είχε τίτλο: «Η κτήση και η απώλεια της Νομής κατά το ελληνικό και γερμανικό δίκαιο». **στη σελ 3**

Ηλίας Νίκου

Ένας άγνωστος ήρωας της εθνικής αντιστάσεως

στη σελ 3

Γνωριμία με τα μνημεία της πόλης των Ιωαννινων

Συνεχίζουμε το αφιέρωμα στα μνημεία της πόλης των Ιωαννίνων

στη σελ 4

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ **στη σελ 5**

Και με τα χίλια βάσανα, πάλι η ζωή γλυκιά 'ναι

➤ Πένθη

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΕΜΙΤΣΑΣ

Στις 12 Νοεμβρίου 2021 αναπαύθηκε ύστερα από περιπέτεια της υγείας του ο **Μιχάλης Μέμιτσας** σύζυγος της Κωσταντίνας Ν.Γούση. Ευτύχησε να χαρεί παιδιά και εγγόνια. Η κηδεία του έγινε στο Γ΄ νεκροταφείο Νίκαιας στις 13 Νοεμβρίου 2021.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΙΩΤΑΚΗ

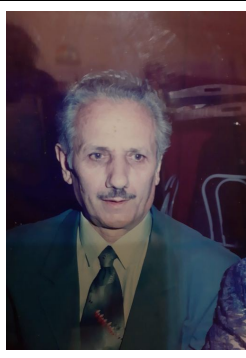
Στις 16 Μαρτίου 2022 έφυγε απ' τη ζωή η **Αικατερίνη Γιωτάκη** του Περικλή Γούση και της Ελένης, σύζυγος του Αποστόλη Γιωτάκη, σε ηλικία 89 ετών.

ΟΛΓΑ Κ. ΠΕΤΡΟΥ

Στις 13 Μαρτίου 2022 έφυγε απ' τη ζωή η **Όλγα Πέτρου**, σύζυγος του Κων/νου, σε ηλικία 98 ετών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

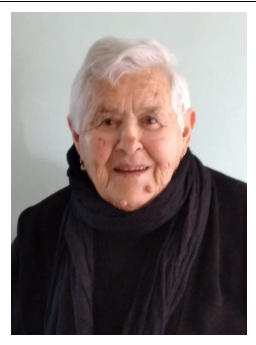

Ο **Θεόδωρος** ήταν γιος της Βασιλικής και του Χριστόδουλου Γιωτάκη. Γεννήθηκε στις 09/02/1934, παντρεύτηκε τη Σοφία και απέκτησε τη Μαρία, το Χρήστο και τον Γεώργιο. Ευτύχησε να χαρεί εγγόνια και δισέγγονα. Έφυγε από τη ζωή την 14/11/2021. Η κηδεία του έγινε στο κοιμητήριο Αγίων Αναργύρων Αττικής.

ΑΘΗΝΑ ΝΑΚΟΥ

Η αείμνηστος **Αθηνά Νάκου** κόρη της Θεοδώρας και Αναστασίου Γούση γεννήθηκε το 1930 στη Μανωλιάσσα. Ήταν προικισμένη με ένα χαρακτήρα έντιμο, ηθικό,ευγενικό, δίκαιο και με μια ανθρωπιά γεμάτη

από προσφορά, φιλοξενεία και καλοσύνη.Οι δυσκολίες της ζωής την εξανάγκασαν για ένα μικρό χρονικό διάστημα να ξενητευτεί στα μέσα της ζωής της. Ταξίδεψε στη Δυτική Γερμανία για να εργαστεί σε φάμπρικα, με εφόδιο μόνο τη θέληση και την αγάπη για δουλειά. Ήταν αγαπητή από όλους παρά του ότι δεν γνώριζε τη γλώσσα της φιλόξενης χώρας. Γνώρισε και άλλους ανθρώπους, άλλες νοοτροπίες και άλλους τρόπους ζωής. Η σκέψη της όμως πάντα ήταν στο χωριό. Γι' αυτό και ξαναεπέστρεψε. Είχε την ευτυχία να δημιουργήσει μια καλή και άξια οικογένεια. Ο Θεός της χάρισε όπως ακριβώς της άξιζε , ένα πιστό, ενάρετο, εργατικό και ικανότατο σύζυγο, το Χρήστο που τη λάτρευε και ο οποίος διακρινόταν για την εντιμότητα την ακαιρεότητα του

χαρακτήρος , την αγάπη για τη ζωή και για το χιούμορ. Της χάρισε επίσης και δυο εξαιρετες θυγατέρες. Ήγνωστες και ανεξιχνίαστες όμως οι βουλές του Υψίστου. Κανένας θνητός δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τα σχέδια και τις σκοπιμότητες του Θεού. Στη ζωή της χάρισε πολλές ευχάριστες στιγμές, αλλά της έδωσε όμως και πολύ πόνο. Πόνο βαρύ και δυσβάστακτο. Ο θάνατος της χτύπησε την πόρτα τρεις φορές και μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διαστημα . Πρώτα της πήρε την δεύτερή της κόρη στη συνεχεία τον αγαπημένο της σύζυγο, ο οποίος δεν άντεξε τον πρόωρο χαμό της αξιολάτρευτης κόρης τους και σε διάστημα 10 ημερών έχασε και τον μεγάλο της εγγονό . Η βαθεία της πίστη, η Ιώβιος υπομονή και η αγάπη προς την Υπεραγία Θεοτόκο την ενδυνάμωναν και έπαιρνε κουράγιο και ψυχική δύναμη για να συνεχίζει την επίγεια ζωή της. Το ύφος της ήταν πάντοτε χαρούμενο. Δεν οργίζονταν και δεν κακολογούσε κανένα. Δεν έκανε ποτέ αδικίες. Πάντα στα χείλη της έβγαине ένας καλός λόγος . Τα λόγια της ήταν σοφά και μετρημένα και το βλέμμα της ήρεμο, που σε γέμιζε με σιγουριά και γαλήνη. Η αγάπη για τον συνάνθρωπο δεν είχε όρια. Ήταν συμπαθής και απολάμβανε της αγάπης και της εκτίμησης όσων την συναναστρέφονταν. Ποτέ δεν είπε κακό λόγο για κανένα, ούτε ακόμη και γι' αυτούς που την

έβλαψαν. Ήταν έντιμη και ειλικρινής σε όλους. Δεν θα την ξεχάσουμε. Θα τη θυμόμαστε πάντα γιατί η καλοσύνη που σκορπισε με το πέρασμά της από τον προσωρινό αυτό κόσμο, δε θα σβύσει με το θάνατό της. Μας αφήνει μια μνήμη αγαθή γεμάτο αναμνήσεις. **Ας είναι αιωνία της η μνήμη.**
π Αθανάσιος Ίσκος

Στις οικογένειες των εκλειπόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.Αιωνία τους η μνήμη

➤ Αντί για στεφάνι

Εις ένδειξη σεβασμού και αγάπης στην μνήμη της **Αικατερίνης Γιωτάκη**, αντί για στεφάνια προσέφεραν χρηματικό ποσό στην εκκλησία Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσσας οι κάτωθι:

Γούση Δημητρίου αδέλφια σου
Γούση Φρειδερίκης αδέλφια σου
Γιωτάκη Μιχαήλ παιδιά σου
Γερογιάννη Αριστοτέλη παιδιά σου
Γιωτάκη Μαρία εγγονή σου
Πέτρου Χαρίση παιδιά σου
Γιωτάκη Ιφιγενείας
Γιωτάκη Παναγιώτη
Μπέλλου Δημητρίου
Κουβέρη Παρασκευής
Γούση Αλεξίου
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών Αθηνών
Μπέλλου Κλέαρχου
Νάκου Παύλου
Γιωτάκη Αριστοτέλη
Γιωτάκη Αντιγόνης
Μπέλλου Βασιλείου
Λιόντου Βασιλείου
Γιωτάκη Στεφάνου
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εις ένδειξη σεβασμού και αγάπης στην μνήμη της **Αθηνάς Νάκου**, αντί για στεφάνια προσέφεραν χρηματικό ποσό στην εκκλησία Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσσας οι κάτωθι:

Ιερέα Ίσκου Αθανασίου Ξάνθης τέκνα και εγγόνια σου
Ιερέα Ντάφλου Κων/νου
Νάκου Άννας
Γούση Νικολάου
Γούση Γεωργίου
Χρόνη Νικολάου
Γούση-Ζάχου Πανωραίας
Παππά Ευαγγέλου
Γιωτάκη Αντιγόνης
Κουβέρη Παρασκευής
Γούση Ηλία
Μπέλλου Πανάγιωας
Μπέλου Ανθούλας
Γιωτάκη Χαρίκλειας
Μπέλλου Αφροδίτης
Μπέλλου Θωμά

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Προσέφεραν στην Αδελφότητα ο **Στέφανος Γιωτάκης** το ποσό των 1000 ευρώ, και ο **Κλέαρχος Μπέλλος** το ποσό των 600 ευρώ.

Το ΔΣ της Αδελφότητας εκφράζει τις ευχαριστίες του.

Παππά Παύλου
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών
Γούση Αλεξίου
Μπέλλου Δημητρίου
Μπέλλου Βασιλείου
Μπέλλου Φωτεινής
Χρόνη Ζαχαρία
Μπέλλου Πολύκαρπου
Νάκου Παύλου
Μπέλλου Κλέαρχου
Νάκου Παναγιώτη
Γερούκαλη Ρούλου
Ίσκου Κων/νου
Ίσκου Γεωργίου
Μίχα-Ίσκου Αλεξάνδρας
Παπαδόπουλου Μάκη
Γιώτη Ευαγγέλου
Μάρκου Κων/νου
Γιώτη Ελευθερίου
Γιώτη Αθηνάς
Γιωτάκη Στεφάνου
Γιωτάκη Κων/νου του Παν.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εις ένδειξη σεβασμού και αγάπης στην μνήμη της **Ευδοξίας Μπέλλου**, αντί για στεφάνια προσέφεραν χρηματικό ποσό στην εκκλησία Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσσας οι κάτωθι:
Μπέλλου Αλεξάνδρου αδέλφια σου
Μπέλλου Βασιλείου αδέλφια σου
Μπέλλου Ανθούλας
Μπέλλου Ηρακλή
Η Αναδεχτή σου Μαυρονάσιου Ελένη
Τζίμα Ευαγγέλου του Παναγιώτη
Κύρκου Βάγιας Πρεσβυτέρα
Γούση Αλεξίου
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών Αθηνών
Ξανθής- Ευτυχίας Χαρίκλειας

Γιωτάκη
Ελένης Δήμητρας και Λαυρέντιου
Μπέλλου
Γιωτάκη Αριστοτέλη
Γιωτάκη Ξανθής
Παππά Ευαγγέλου
Μπέλλου Πολύκαρπου
Κουβέρη Παρασκευής
Φαρμάκη Πέτρου
Χρόνη Νικολάου
Γιωτάκη Αντιγόνης
Μπέλλου Παναγιώτας
Τζίμα Σοφίας
Λιόντου Βασιλείου
Ρίζου Αμαλίας
Μπέλλου Γεωργίου
Μπέλλου Κλέαρχου
Μπέλλου Δημητρίου
Γιωτάκη Στεφάνου
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εις μνήμην **Μαργαρίτας Γιωτάκη** αντι για στεφάνι κατατέθηκαν χρηματικά ποσά στην ΕΛΕΠΑΠ.(Ελληνική Εταιρία Προστασίας και Αποκαταστάσεως Αναπήρων Προσώπων) εκ μέρους των:
Οικ. Αριστομένη Γιωτάκη
Οικ. Νικολάου Γιωτάκη
κου Γεωργίου Ίσκου
κας Αλέκας Ίσκου-Μίχας
Αδελφότητας Μανωλιασσιτών Αθηνών

Εις μνήμην **Αμαλίας Ντάφλου** η Αδελφότητα κατέθεσε χρηματικό ποσό στο ΕΛΕΠΑΠ και οι Κολιού Μαρία και Κολιός Γεώργιος προσέφεραν αντί για στεφάνι χρηματικό ποσό στον Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Μανωλιάσσας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ευχαριστώ όλους όσους παραβρέθηκαν στην σημερινή εκδήλωση των Ελευθερίων των Ιωαννίνων από τις μάχες απελευθέρωσης που έγιναν το 1912-1913 στα υψώματα της Μανωλιάσσας(υφυπουργός Περιβάλλοντος ο κος Γ.Αμυράς,Βουλευτές ο κος Σ.Καλογιάννης, η κα Μ.Κεφάλα ,η κα Μ.Τζούφη, εκ μέρους της Περιφέρειας Ηπείρου ο Αντιπεριφερειάρχης Αθλητισμού κος Λαζάνης Χάρης,ο κος Περιφερειακός Σύμβουλος Ζάψας Γεώργιος , ο Δήμαρχος Ιωαννιτών κος Μωυσής Ελισάφ με τον κο Αρλέτο Γεώργιο και τον κο Ιωάννη Τσίμαρη Αντιδήμαρχο Δημοτικής Ενότητας Μπιζανίου, επίσης η κα Τατιάνα Καλογιάννη της παράταξης (Ιωάννινα 2023), εκπρόσωποι από την 8η Μεραρχία Στρατού, την αστυνομική Διεύθυνση Ηπείρου, την Πυροσβεστική Ηπείρου και τον Σύλλογο Μανωλιάσσας και όλους τους αντιπροσώπους των συλλόγων(Πήγασος που είπε και χόρεψε τραγούδια της περιόδου, Μάνης, Κρήτης,κλπ) και τους χωριανούς που μας τίμησαν με την παρουσία τους. Εύχομαι όλοι μας να ήμαστε και του χρόνου παρόντες, με υγεία. Χρόνια Πολλά.

Μπέλλος Θ. Δημήτριος
Πρόεδρος ΤΚ Μανωλιάσσας

Η **Φωτεινή Λιάκου**, γεννημένη το 1991, είναι αρχιτέκτων μηχανικός. Αποφοίτησε από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το 2015 και στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, στο πρόγραμμα σπουδών με τίτλο «Σχεδιασμός - Χώρος - Πολιτισμός». Ζει και εργάζεται στην Αθήνα από το 2015 έως σήμερα.

Ο **Χρήστος Λιάκος**, γεννημένος το 1994, είναι πτυχιούχος δικηγόρος. Αποφοίτησε το 2018 από τη Νομική Σχολή Αθηνών. Αυτή τη στιγμή παρακολουθεί μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών αναφορικά με τη φιλοσοφία δικαίου, ενώ εργάζεται σε δικηγορικό γραφείο στο κέντρο της Αθήνας.

Η Φωτεινή και ο Χρήστος είναι παιδιά της Αγγελικής Τσιώνη και του Βασίλη Λιάκου- εγγόνια της Φωτεινής Ν. Ντάφλου.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία!

Ηλίας Νίκου

Ένας άγνωστος ήρωας της εθνικής αντιστάσεως

Ο ιστορικός της Θεσπρωτίας Ιωάννης Αρχιμανδρίτης

στο έργο του «ΤΣΑΜΗΔΕΣ, ΟΔΥΝΗ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ» γράφει μεταξύ των άλλων για την δραστηριότητα της Χωροφυλακής Θεσπρωτίας αυτής της περιόδου και τα εξής : «Εκ της Χωροφυλακής ήντλει ήθικόν, δύναμιν και θάρρος ό καταδυναστευόμενος χριστιανικός πληθυσμός και ό όποιος, μετά τόσα δεινά που υπέστη, έπρεπε να είχε αποκάμει, άνευ αυτής».

Δυναμική λοιπόν υπήρξεν ή αντίδρασι της Χωροφυλακής όπως θα έκτεθ ή παρακάτω : Τόν Οκτώβριο του 1941 στην περιοχή Παραμυθιάς έκυκλοφορούσαν έντυπα ύπομνήματα, σε ίταλική γλώσσα γραμμένα, τα όποια άπευθύνονταν προς την Ιταλική Κυβέρνησι και στα όποια, σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις των καραμπινιέρων που τα κυκλοφορούσαν, έζητείτο ή άποστολή τροφίμων στους κατοίκους της περιοχής. Οί κάτοικοι άγνοούντες τό περιεχόμενο των ύπομνημάτων και νομίζοντας ότι δι αύτων πράγματι έζητείτο ή άποστολή τροφίμων τα υπέγραφαν άνευ άντιρρήσεως. Ο ύποπτος όμως τρόπος κυκλοφορίας των ύπομνημάτων, μεταξύ κυρίως των ήμιαγγραμμάτων χωρικών, έπροκάλεσε τις ύποψίες του Διοικητού της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Παραμυθιάς, τότε ό Υπομοιράρχου Δημακοπούλου Γεωργίου, ότι πίσω της άθώας έκκλήσεως άποστολής τροφίμων κάποια συνωμοσία σε βάρος του έλληνικού στοιχείου έκρύπτετο και έζήτησε να μάθι τό περιεχόμενο των ύπομνημάτων. Έπειδή όμως δέν έγνώριζε την ίταλική γλώσσα τό πράγμα έπαιρνε δυσάρεστη τροπή, ό λαμπρός όμως εκείνος Αξιωματικός, που άργότερα έφθασε στο βαθμό του Συνταγματάρχου, δέν το έβαλε κάτω, κατώρθωσε να προσεταιρισθ ήναν Ιταλό καραμπινιέρο που είχε μητέρα Έλληνίδα και φερόταν πολιτισμένα προς τό έλληνικό στοιχείο και έζήτησε να του μεταφράσι ήνα ύπόμνημα. Με έκπληξι όμως και του ίδιου του καραμπινιέρου διαπιστώθηκε ότι στο ύπόμνημα δέν άναφερόταν λέξι για τρόφιμα αλλά δι αύτου έζητείτο δήθεν αύθορμήτως από τους κατοίκους (Χριστιανούς και Μουσουλμάνους) ή προσάρτησι της Θεσπρωτίας στην Αλβανία. Μετά την βία και ή άπάτη, VIVA Ντοϋτσε!

Ο Υπομοιράρχος Δημακόπουλος έδρασε κεραυνοβόλα για την ματαίωσι του έγκληματικού σχεδίου των Ιταλών και την άποκάλυψι της άπάτης. Αμέσως έστειλε έκτακτο άγγελιαφόρο στον Άνώτερο Διοικητή Χωροφυλακής Ήπειρου και άνέφερε τό γεγονός. Ο Άνώτερος ένημέρωσε τόν Μητροπολίτη Ιωαννίνων Σπυρίδωνα και εκείνος με την σειρά του κάνει παράστασι στον Γερμανό Στρατιωτικό Διοικητή Ήπειρου και πετυχαίνει την άνάκλησι και καταστροφή των κυκλοφορούντων ύπομνημάτων. Στην συνέχεια ό Υπομοιράρχος διαμαρτυρήθηκε έντονα στον Ιταλό Στρατιωτικό Διοικητή Παραμυθιάς για την άσυδοσία και τρομοκρατία που είχαν έξαπολύσει οί ένοπλοι Αλβανοτσάμηδες σε βάρος του Έλληνικού στοιχείου και άφησε να έννοηθ ή ότι θα άνέφερε τα καθέκαστα στην Γερμανική Στρατιωτική Διοίκησι.

Ο Ιταλός Διοικητής άρνήθηκε τις κατηγορίες σε βάρος των Αλβανοτσάμηδων

Ο Ηλίας Νίκου σε ηλικία 70 ετών

και ύποσχέθηκε ότι άν τουτο άποδεικνυόταν άληθινό θα ένεργοϋσε άνάλογα, αλλά για να πεισθ ή έπρεπε ή τοπική Χωροφυλακή να του παρουσιάσι ένοπλο Αλβανοτσάμη αϊχμάλωτο. Από την δυσκολη αυτη θεσι εβγαλε τον Υπομοιράρχο ό Χωροφύλαξ Νίκου Ηλίας του Σταθμού Χωροφυλακής Καρβουναρίου που βρέθηκε εκείνη την ήμέρα για ύπηρεσία στην Παραμυθιά. «Εγώ, κύριε Διοικητά, θα αναλάβω αύτην την άποστολή».

Πράγματι τό παλληκάρι αύτό έπραγματοποίησε την ύπόσχεσί του. Γυρίζοντας στον Σταθμό Χωροφυλακής Καρβουναρίου συνεννοήθηκε με τόν Σταθμάρχη

του Υπενωμοτάρχη Μαγειριώτη και με την βοήθεια δύο λαμπρών άγωνιστών, του ΓΕΩΡΓΟΥ Κωνσταντίνου και ΤΣΑΗ Μιχαήλ, συνέλαβαν ένοπλο τόν Αλβανοτσάμη Λιάκον Αμπάς τόν όποτον μετέφεραν την ίδια μέρα στην Παραμυθιά και τόν παράδωσαν στους Ιταλούς. Ο Ιταλός Διοικητής έμεινε άφωνος στην παρουσίασι του ένόπλου Αλβανοτσάμη από τό Καρβουνάρι και διέταξε τυπική θεατρινίστικη έκκαθαριστική έπιχείρησι ή όποια δμώς από παρεξήγησι κατέληξε σε ένοπλη σύγκρουσι μιās διμοιρίας Ιταλών στρατιωτών και όμάδος Αλβανοτσάμηδων στην περιοχή Καρβουναρίου. Μετά από τα γεγονότα αύτα ή όργη των Αλβανοτσάμηδων έστράφη έναντίον της τοπικής χωροφυλακής που έπροστάτευε τό Έλληνικό στοιχείο.

Άμεση αντίδρασι των Αλβανοτσάμηδων υπήρξεν ή άπόπειρα δολοφονίας του Διοικητού Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Παραμυθιάς

Υπομοιράρχου Δημακοπούλου Γεωργίου, πράγμα που άνάγκασε την Άνωτέρα Διοίκησι Χωροφυλακής Ήπειρου να τόν μεταθέσι από εκεί για να τόν προστατεύσι.Τήν δολοφονική άπόπειρα κατά του Υπομοιράρχου Δημακοπούλου Γεωργίου είχε οργανώσει ή τρομοκρατική όργάνωσι «ΞΙΛΑΣ» που κατευθυνόταν από τόν ίδιο τόν ύπατο άρμοστή της Ιταλίας στην Θεσπρωτία Τζεμίλ Ντίνο «που αύτοτιτλοφορούταν Συνταγματάρχης της Φασιστικής Νεολαίας Αλβανίας» και με έκτελεστικό όργανα τόν από τα Τίρανα άποσταλέντα στην ΊΠαραμυθιά άρχιτρομοκράτη Αλβανό Γκιουζέλι. Ο Γκιουζέλι πλαισιωμένος με τους ντόπιους Αλβανοτσάμηδες Τεφήκ Κεμάλ από τό Καρβουνάρι και Γιαγιά Κιασήμ, Κομπογιαννίτη γιατρό από τό Μαργαρίτι, άποτελοϋσαν την τριμελή όμάδα «κρούσεως» που είχε αίματοκυλήσει όλόκληρη την Θεσπρωτία. Την 14ην Ιανουαρίου 1942 οί δύο άνωτέρω Αλβανοτσάμηδες προσέβαλαν βάνανυσα σε καφενείο της Παραμυθιάς τόν Χωροφύλακα ΝΙΚΟΥ Ηλία, ό τελευτατος άντέδρασε έντονα και άπειλήθηκε συμπλοκή, αλλά με την επέμβασι του φίλου του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κωνσταντίνου άπομακρύνθηκε του καφενείου και άποφεύχτηκε προς στιγμήν τό μοιραίο. Σε λίγη ώρα όμως οί δύο πατριώτες ήλθαν άντιμέτωποι με τους Μουσουλμάνους στην νότια έξοδο της Παραμυθιάς, όποτε οί Τεφήκ και Γιαγιά ήρχισαν και πάλιν να είρωνεύωνται τόν ΝΙΚΟΥ και να ύβρίζουν την Χωροφυλακή και την Ελλάδα. Οί δύο φίλοι έδρασαν άστραπιαίως, ό Χωροφύλαξ ΝΙΚΟΥ χτυπά δια περιστρόφου και φονεύει τόν Γιαγιά και ό ΓΕΩΡΓΙΟΥ έπίσης με περιστροφή φονεύει τόν Κιασήμ. Οί Ιταλοί κατεδίωξαν τους πατριώτες άλλ' αύτοι διέφυγαν τόν κλοιό και άφόπλισαν Ιταλό Λοχία. Ή 14η Ιανουαρίου 1942 άνήκει πλέον στην Ιστορία. Από την ήμέρα αύτη άρχίζει ό ένοπλος άνταρτικός άγώνας στην Ήπειρο.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο...

Εφυγε από τη ζωή την 26η Δεκεμβρίου 2021, ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας [Κάρολος Παπούλιας](#). Συνέχεια από σελίδα 1...

Το 1974 εντάχθηκε στο [ΠΑΣΟΚ](#) και εκλεγόταν συνεχώς βουλευτής Ιωαννίνων για 26 χρόνια (1977-2004). Στην πρώτη κυβέρνηση [Ανδρέα Παπανδρέου](#) διορίστηκε Υφυπουργός Εξωτερικών, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το 1984, για να αναβαθμιστεί στη συνέχεια σε Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών. Την περίοδο 1985-1989 διετέλεσε Υπουργός Εξωτερικών, ενώ στην [οικουμενική Κυβέρνηση Ζολώτα](#) 1989-1990 διετέλεσε Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Στη θέση του Υπουργού Εξωτερικών επανήλθε το 1993, για να παραμείνει μέχρι το 1996 και την παραίτηση της Κυβέρνησης Παπανδρέου, ενόψει της εκλογής του [Κώστα Σημίτη](#) στο αξίωμα του Πρωθυπουργού. Τέλος, διετέλεσε πρόεδρος της [Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής](#).

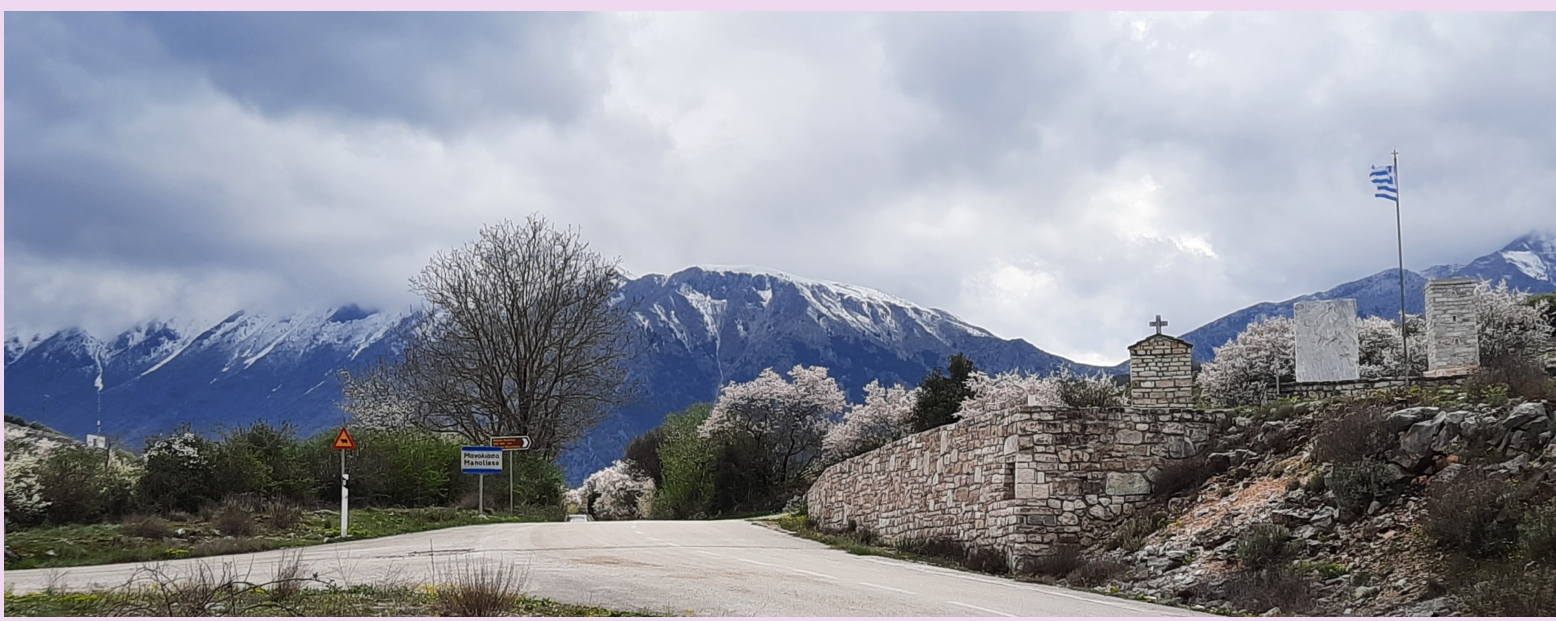
Άνοιξη στη Μανωλιάσσα

Όλες οι εποχές του χρόνου στο χωριό μας έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, η άνοιξη όμως είναι χαρά Θεού.

Άνοιξη, η φύση ξυπνά από το χειμωνιάτικο λήθαργο και μας προσφέρει απλόχερα τις ομορφιές της.

Οι ανθισμένες τσιγαλιές σα νυφούλες στην οράδα μας καλοσωρίζουν στο έμπα της Μανωλιάσσας.

Η φύση ξαναγεννιέται, κλέβει την παράσταση. Η εξοχή έχει γεμίσει με όμορφα αγριολούλουδα που μοσχοβολούν και μας χαρίζουν ένα μοναδικό έντονο άρωμα που ανεβάζει τη διαθεσή μας. Το γλυκό κελάηδημα των πουλιών αγγίζει τις καρδιές μας. Τα πάντα μαρτυρούν την παρουσία και το μεγαλείο του Δημιουργού και μας μιλούν για την αγάπη Του.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση μνήμης και κατάθεσης στεφάνων στα «Εικονίσματα»

Απ' το αρχείο του Γρ. Γιωτάκη

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΗΣ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

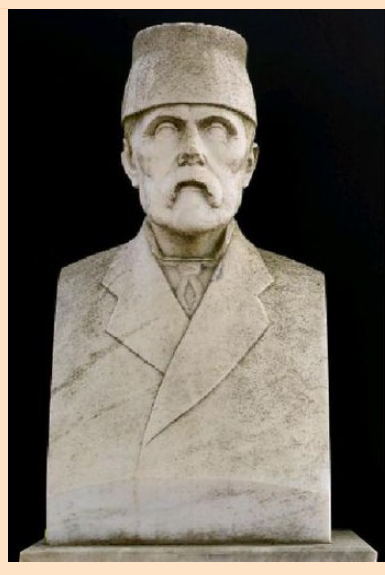
ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνεχίζοντας το αφιέρωμα στα μνημεία της πόλης των Ιωαννίνων, σε αυτό το φύλλο θα περιηγηθούμε στο «πάρκο Λιθαρίτσια».

Η είσοδος στο πάρκο γίνεται από ένα πεζόδρομο, ο οποίος δεξιά κι αριστερά έχει δέντρα κι ανάμεσα από τα δέντρα ξεπροβάλλουν οι προτομές που έχουν στηθεί. Ο πεζόδρομος της εισόδου κόβει τον πρώτο χώρο σε δύο μέρη και στη συνέχεια οδηγεί σε ένα δεύτερο χώρο ο οποίος έχει τη μορφή βεράντας με θέα προς την πόλη. Αριστερά του πεζοδρομίου διακρίνονται η προτομή του Λαμπρίδη, η προτομή του Αρσ.Γεροντίκου και στρίβοντας αριστερά η προτομή του Γεωργίου Καλούδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

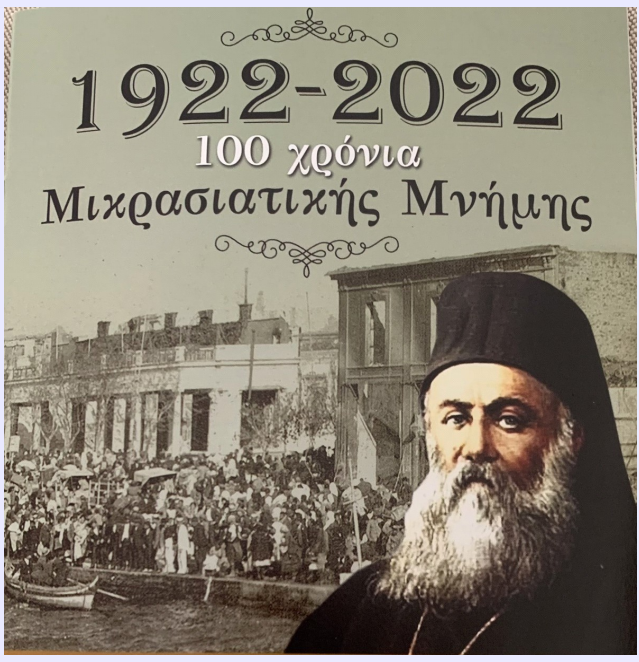
Ο Ι.Λαμπρίδης (1839-1891) ήταν απο τους σημαντικότερους ηπειροτολόγους του 19ου αιώνα. Γεννήθηκε στα Άνω Πεδινά του Ζαγορίου και σπούδασε ιατρική στην Αθήνα και τη Γερμανία, ενώ παράλληλα συνέλεγε κάθε είδους ιστορικό, λαογραφικό και φιλοσοφικό υλικό, ειδικότερα ότι είχε σχέση με τους Ηπειρώτες Ευεργέτες. Έγραψε πολλά βιβλία, μεταξύ των οποίων και τη βιογραφία του Αλή Πασά. Έμεινε γνωστός ως "ιατροφιλόσοφος". Πέθανε στα Γιάννενα σε ηλικία 52 ετών. Τη μαρμάρινη προτομή του Ζαγορίσιου Λαμπρίδη φιλοτέχνησε ο γιαννιώτης γλύπτης Θ. Παπαγιάννης το 1975.

Ο Παναγιώτης Τζίμας γιος της Βαρβάρας και του Βαγγέλη Τζίμα βραβεύτηκε ως καλύτερος αρτοποιός της Ευρώπης για το 2021.Οι δημιουργίες του κέρδισαν τους ειδικούς στο 18ο συνέδριο γαστρονομίας CEUCO και τον ανέδειξαν νικητή, ανάμεσα σε 17 χώρες και 520 διαγωνιζόμενους που συμμετείχαν, από ολόκληρη την Ευρώπη. Ο Παναγιώτης Τζίμας παρουσίασε την παραδοσιακή κουλούρα του γάμου της Σαλαμίνας, ήταν αυτό που εντυπωσίασε τους κριτές και του έδωσαν το βραβείο.

Συγχαρητήρια Παναγιώτη!

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

«Η φετινή χρονιά, το 2022, έχει έναν ιδιαίτερο συμβολισμό μιας και συμπληρώνονται 100 χρόνια από την κορύφωση της Μικρασιατικής Καταστροφής. Η επέτειος των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή επαναφέρει το τραυματικό αποτύπωμα που άφησε ο ξεριζωμός εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων οι οποίοι αναγκάστηκαν σε μια στιγμή να αφήσουν τη γενέθλια γη τους και να μετεγκατασταθούν, υπό

άθλιες συνθήκες, στη νέα τους πατρίδα. Ο υπό διωγμόν Ελληνισμός της Μικράς Ασίας, της Ανατολικής Θράκης και του Πόντου άφηνε πίσω του τα ιερά και τα όσια, τους τάφους των προγόνων του, τους άταφους νεκρούς του, τις περιουσίες και τα σπίτια του, μια ζωή ολόκληρη, για να στήσει μια καινούργια από το μηδέν. Σφίγγοντας τα δόντια, γυναίκες, άνδρες και παιδιά, με πόνο ψυχής αλλά και πείσμα, πέτυχαν τελικά το ακατόρθωτο, να μείνουν ζωντανοί, να αναστήσουν τα παιδιά τους και να προκόψουν σπρώχνοντας και τη νέα τους πατρίδα προς την προκοπή. Με την καταστροφή της Σμύρνης ολοκληρώθηκε η γενοκτονία των χριστιανικών πληθυσμών, που είχε αποφασίσει επισήμως η νεοτουρκική κυβέρνηση μέσω του Κομιτάτου «Ένωση και Πρόοδος», το 1911. Παράλληλα, έκλεισε και ο κύκλος της παρουσίας των Ελλήνων στη μικρασιατική και ανατοlikoθρακική γη μετά από 35 αιώνες δημιουργικής παρουσίας. Ο ελληνισμός βρέθηκε οριστικά εκτός της Ιωνίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας και της Ανατολικής Θράκης. Στόχος ήταν η εκκαθάριση μη τουρκικών πληθυσμών στην περιοχή του Αιγαίου, με ορατή την επιδίωξη να εξαφανιστεί προοπτικά το δυναμικό και ακμάζον ελληνικό στοιχείο. Πρόσφυγες έχουν κατακλύσει την προκουμαία της Σμύρνης για να γλιτώσουν από τη φωτιά και τις σφαγές (1922). Οι Τούρκοι ήθελαν να εξαφανίσουν κάθε ελληνικό στοιχείο από την Μικρά Ασία, προβαίνοντας σε ανείπωτα εγκλήματα, σύμφωνα και με τις μαρτυρίες των Δυτικών αυτοπτών μαρτύρων: Μαζικές πυρπολήσεις κτηρίων και ανθρώπων, βιασμοί, εκτελέσεις, βασανιστήρια κτλ. Αμερικανοί μάρτυρες διηγούνται ιστορίες για πυρπολήσεις αρρώστων μέσα σε νοσοκομεία και παιδιών μέσα σε σχολεία. Στους χριστιανούς-θύματα των τουρκικών θηριωδιών συγκαταλέγεται και ο

Μητροπολίτης Χρυσόστομος Σμύρνης, ο οποίος συνελήφθη, βασανίσθηκε, τυφλώθηκε και διαμελίστηκε από τον τουρκικό όχλο βρίσκοντας μαρτυρικό θάνατο στις 27 Αυγούστου 1922.

Αποκορύφωμα αποτέλεσε η πυρπόληση της αρμενικής και της ελληνικής συνοικίας της Σμύρνης. Το κάψιμο των σπιτιών ανάγκασε τους κρυμμένους σε αυτά Χριστιανούς να βγουν έξω στους δρόμους, με αποτέλεσμα και οι τελευταίοι που είχαν γλυτώσει από τις προηγούμενες σφαγές, να πέφτουν στα χέρια των Τούρκων και να υφίστανται τρομερούς βασανισμούς πριν τον θάνατό τους. Μεταξύ των θυμάτων, υπήρξαν και μεμονωμένες περιπτώσεις φόνων Δυτικών, όπως του Βρετανού συνταγματάρχη Murphy που σκοτώθηκε ενώ προσπαθούσε να προστατέψει το προσωπικό του από αρπαγές και βιασμούς ή του Ολλανδού εμπόρου Oscar de Jongh και της γυναίκας του. Με τη Μικρασιατική Καταστροφή επήλθε το οριστικό τέλος των ελληνικών εγκαταστάσεων στη μικρασιατική χερσόνησο, που χρονολογούνται από τα προϊστορικά χρόνια. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε ο Ελ. Βενιζέλος στη Συνδιάσκεψη της Ειρήνης του Παρισιού, στη Μικρά Ασία κατοικούσαν 1.694. 000 Έλληνες. Στη Θράκη και την περιοχή της Κωνσταντινούπολης, 731.000. Στην περιοχή της Τραπεζούντας 350.000 και στα Άδανα, 70.000. Συνολικά ζούσαν 2.845.000 Έλληνες και αποτελούσαν το 20% του πληθυσμού της περιοχής που κυριαρχούσε οικονομικά και είχε καταφέρει να διατηρήσει την πολιτιστική του κληρονομιά παρότι αποτελούσε μειονότητα σε εχθρικό περιβάλλον. Η γνωστή εκείνα τα χρόνια αμερικανίδα ιατρός Μ. C. Elliott, που επί πολλά χρόνια είχε υπηρετήσει σε νοσοκομεία της Εγγύς Ανατολής, κατέθεσε τις εμπειρίες της, σύμφωνα με τις οποίες περιέθαλψε εκατοντάδες βιασμένες, από Τούρκους, Χριστιανές κοπέλες και άκουσε για αμέτρητες άλλες τέτοιες περιπτώσεις, αλλά δεν είδε ούτε μία Τουρκάλα σε αντίστοιχη κατάσταση. Οι σφαγές κατά Ελλήνων και Αρμενίων από τους Τούρκους έκαναν τον Αμερικανό Πρόξενο στη Σμύρνη, Τζωρτζ Χόρτον (George Horton), να γράψει: «Ένα από τα δυνατότερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ' τη Σμύρνη ήταν το συναίσθημα της ντροπής, διότι άνηκα στο ανθρώπινο γένος».

συνέχεια απ' τη σελίδα 1...

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου, στο πλαίσιο της επίσκεψής της στα Ιωάννινα για τις εορταστικές εκδηλώσεις της 109ης επετείου της απελευθέρωσης της πόλης, παρέστη στη δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου. Η κυρία Σακαλαροπούλου μετά την κατάθεση στεφάνου στο μνημείο των Μπιζανομάχων, δήλωσε: «Γιορτάζουμε σήμερα την απελευθέρωση των Ιωαννίνων από τον τουρκικό ζυγό, μία επέτειο με ιδιαίτερα συμβολική σημασία για τον ελληνισμό. Ογδόντα πέντε ημέρες σκληρών μαχών με κορυφαία τη Μάχη του Μπιζανίου δικαίωσαν με περιφανή νίκη τον ενθουσιασμό και τον άδολο πατριωτισμό των Ελλήνων». «Επανεφέραν στον εθνικό κορμό την προαιώνια ελληνική γη της Ηπείρου και ενσωμάτωσαν στην Ελλάδα τα Γιάννενα, πόλη εθνικών ευεργετών, πολυμήχανων εμπόρων, επιδέξιων τεχνουργών και δασκάλων του Γένους».

Η κυρία Σακελλαροπούλου παρευρέθηκε στα εγκαίνια της έκθεσης «Οδός Αβέρωφ, κόσμημα, Γιάννινα», στο Λαογραφικό Μουσείο «Κώστας Φρόντζος», και στη συνέχεια ξεναγήθηκε στην έκθεση «Η Σχέση με τον Χρόνο- Ωρολόγια τσέπης 18ου-αρχές 19ου αιώνα», Συλλογή Θωμά Ευρ. Παναγιωτίδη, στα Γ.Α.Κ.-Ιστορικό Αρχείο Ηπείρου.

«Τ' αχνάρια» συνεχίζουν τη στήλη της ιστορίας δημοσιεύοντας στοιχεία-αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από το βιβλίο: **Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-13** Πολεμική Έκθεση του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

...συνέχεια από το φύλλο 110-113

Την 26ην Ιανουαρίου ο εις Χάνι Φτελιάς ουλαμός της 1ης πυροβολαρχίας του 2ου συν. πεδ. πυρ. ήχθη εις το οροπέδιον του Άνω Θεριακίσι και ετάχθη προς πυροβόλησιν επι κατασκευασθείσης θέσεως εις τη υψηλοτέραν κορυφήν του οροπεδίου τούτου. Ο έτερος ουλαμός της πυροβολαρχίας ταύτης εξηκολούθει παραμένων παρά την αμαξιτήν οδόν και εις το ύψος του λόφου Καλογερίτσα διά την υποστήριξιν της IV Μεραρχίας.

Διά της διαταγής της 23ης ώρας της 27 Ιανουαρίου η III) 4 μοίρα πεδινού πυροβολικού υπήγετο του λοιπού εις την II Μεραρχίαν.

Ωσαύτως το Γενικόν Στρατηγείον, επιθυμούν να ενισχύση την εις μέσα πυροβολικού δύναμιν του, εξέδωσε την 20ην ώραν της 25 Ιανουαρίου διαταγήν προς τον στρατιωτικόν διοικητήν Θεσσαλονίκης, όπως μία των παρ' αυτώ ευρισκομένων μοιρών πεδινού πυρ)κου αποσταλεί εις Ήπειρον.

Επί πλέον κατόπιν αιτήσεως της VIII Μεραρχίας απεφασίσθη η ενίσχυσις του πυροβολικού του δεξιού και διετάχθη η εκτέλεσις αναγνωρίσεως, όπως εκτός της μεταφερομένης I) 3 μοίρας πεδινού πυροβολικού, μεταφερθώσι και πυροβόλα τινά των 105 εις Αετορράχην ίνα δι' αυτών βληθώσι τα πυροβολεία Καστρίτσης και Κουτσελιού.

Ωσαύτως την 20ην Ιανουαρίου, κατόπιν αιτήσεως της II Μεραρχίας, ενεκρίθη όπως ως γραμμή αντιστάσεως αυτής καθορισθή η προταθείσα τοιαύτη 500-1000 μέτρα Ν. του λόφου Αυγό, τηρηθή δε ο λόφος ούτος εν περιπτώσει εχθρικής ενεργείας ως προκεχωρημένων σημείον.

Την 23ην Ιανουαρίου διέταξε την συγκρότησιν των εις την VIII Μεραρχίαν υπαγομένων τεσσάρων ταγμάτων ευζώνων εις σύνταγμα υπό

το όνομα 2ον σύνταγμα ευζώνων.

Την 24ην Ιανουαρίου εξήτησε παρά του Υπουργείου των Στρατιωτικών τον επιμελέστερον αποκλεισμόν της δυτικής παραλίας της Ηπείρου και δη της περιοχής Αγίων Σαράντα.

Επί πλέον ίνα προκληθή απομάκρυνσις δυνάμεων εξ Ιωαννίνων, ένθα συνέρρεον οσημέραι αθρόως τα υποχωρούντα εκ του Μοναστηρίου τμήματα, εξήτησε την εκ μέρους του Υπουργείου των Ναυτικών προπαρασκευήν επιδεικτικής αποβάσεως εις την περιοχήν των Αγίων Σαράντα. Η ημερομηνία της τοιαύτης επιδείξεως θα καθορίζετο μεταγενεστέρας ίνα συντονισθή μετά των λοιπών προπαρασκευαζομένων ενεργειών του στρατού Ηπείρου. Εν συνεχεία την 27ην Ιανουαρίου υπέβαλεν ετέραν αναφοράν προς το Υπουργείον των Στρατιωτικών δια τον καθορισμόν των λεπτομερειών της μελετωμένης ναυτικής επιδείξεως, παρακαλούν όπως την 1 Φεβρουαρίου ώσιν έτοιμα δέκα πλοία, ο δε αξιωματικός του ναυτικού, όστις θα ηγείτο της επιχειρήσεως να παρουσιασθή εις το Στρατηγείον διά την λήψιν οδηγιών.

Επί τη προβλέπει πιθανής ενεργείας της VI Μεραρχίας και του αποσπάσματος Μετσόβου κατά Καστρίτσης, διέταξε λεπτομερή αναγνώρισιν του ανατολικώς των οχυρών Μπιζανίου και Καστρίτσης εδάφους.

Εξ' άλλου η Κυβέρνησις την 21ην Ιανουαρίου απήντησεν εις την από 19ης Ιανουαρίου αναφοράν του Γενικού Στρατηγείου. Και ο μεν Υπουργός των Στρατιωτικών συνέστησε την καταβολήν πασης προσπαθείας διά την αύξησιν του αριθμού των παρατάξιμων ανδρών, ελαττουμένου κατά το δυνατόν του αριθμού των μη μαχίμων, και εξήτει μετά τον τερματισμόν της κατά Ιωαννίνων επιχειρήσεως την δι' αυστηράς εξετάσεως εξακρίβωσιν των ευθυνών διά

την παρά τας δοθείσας διαταγάς ενέργειαν της επιθέσεως της 7ης Ιανουαρίου. Το δε Υπουργείον Εξωτερικών ήλεγξε την προς τον Τούρκον αρχηγόν της φρουράς Ιωαννίνων γενομένην πρότασιν περί παραδόσεως της πόλεως άνευ της προηγουμένης γνώσεως και συγκαταθέσεως του Υπυργικού Συμβουλίου. Το τοιούτον κατά την κρίσιν του αποτελούν ουχί μόνον στρατιωτικόν αλλά και πολιτικόν ζήτημα έδει να αποφασισθή υπό της Κυβερνήσεως σταθμιζούσης επί πλέον και την σχετικήν με τους λοιπούς βαλκανικούς συμμάχους θέσιν της. Τελικώς δε καθίσταντο γνωστόν ότι η διά των όπλων κατάληψις της πόλεως των Ιωαννίνων είχε πλεονεκτικήν σημασίαν της δια παραδόσεως τοιαύτης.

Εις αμφότερα απήντησεν ο Αρχιστράτηγος την 25ην Ιανουαρίου, αναφέρων ότι η κατά των Ιωαννίνων επιχείρησις ουδόλως μελετηθείσα προηγουμένως τόσον από απόψεως αναγκαιουσών δυνάμεων, όσον και μέσων, παρουσίαζεν εξαιρετικάς ελλείψεις και εξαιρετικήν ανεπάρκειαν ειδικώς εις μέσα πολιορκητικά. Ο ατελής ανεφοδιασμός και διατροφής του στρατού, ομού με τους λόγω των κακουχιών και του αγώνος απωλείας, είχαν μειώσει ιδιαιτέρως την μαχητικήν του στρατού αξίαν, χαλαρωθείσης ιδιαιτέρως και της πειθαρχίας.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο...

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι
για καλοφαγάδες

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

Λαογραφία - Παράδοση

Ο ήλιος, το φεγγάρι και τ’ αστρα στο δημοτικό τραγούδι

Συνέχεια από το φ.107

Το φεγγάρι απ’όλα τ’άστρα τ’ ουρανού είναι πολυτραγουδισμένο.

Το όνομα του φεγγαριού προήλθε από το ρήμα φέγγω και το φως του είναι ορατό σε εμάς κυρίως μετά την δύση του ηλίου. Το φεγγάρι ανέκαθεν εντυπωσίαζε και προσέθετε με την λάμψη του ρομαντισμό στην ατμόσφαιρα.

Ο λαός θέλει το φεγγάρι σύντροφο, συνεργάτη, παρηγορητή να συμπάσχει μαζί του. Το φεγγάρι θα βρεί ο λαός μας να του γλυκάνει τον πόνο του. Στην ποίηση το Φεγγάρι χρησιμοποιείται συχνά και άλλοτε συμβολοποιεί την ομορφιά, άλλοτε παρουσιάζει θετικά ή αρνητικά στοιχεία της ζωής...

1.

Φεγγάρι Λαμπρότατο

Φεγγάρι μου λαμπρότατο, γύρω γύρω κυκλωμένο, τράβα λεβέντη μου , ωρέ τράβα το χορό.

Αχ, αυτού ψηλά, ψηλά που περπατάς, και χαμηλά λογιάζεις,

τράβα λεβέντη μου, τράβα το χορό.

Αχ, μην είδες τον ασίκη μου, τον άντρα της καρδιάς μου

που είναι στην ξενιτιά, ωχ δεν βρίσκω αλησμονιά.

Αχ, εψές, προχτές τον ειδαμε με μιαν άλλη στο πλευρό του

να μην τον καρτερείς να πας να παντρευτείς.

2.

Με γέλασε μια χαραυγή, τ’ αστρί και το φεγγάρι/ και βγήκα νύχτα στα βουνά, νύχτα στα κορφοβούνια.

/ Κι ακούω τα πεύκα να βογγούν και τις οξυές να τρίζουν,

/ κι ακούω την πετροπέρδικα να γλυκοκελαηδάει./

Που καταριόταν τον αετό, το φτεροπλουμισμένο./

-Αετέ μ’ να φας τα νύχια σου, τα νυχοπόδαρά σου.

Που μ’ έκανες κι ορφάνεψα, μου πήρες τα παιδιά μου».

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο...

Ερμοδάκτυλος ο Κονδυλόριζος

Ένα όμορφο φυτό που θα συναντήσουμε αυτή την εποχή στην εξοχή, με πανέμορφο άνθος είναι ο Ερμοδάκτυλος ο κονδυλόριζος (Hermodactylus tuberosus).

Στο χωριό μας υπάρχει σε πολλά σημεία, φυτρώνει γενικά σε πετρώδεις τοποθεσίες και ανθίζει από τον Φεβρουάριο μέχρι Μάιο.

Ο Ερμοδάκτυλος είναι ένα αυτοφυές,πολυετές, μονοκοτυλήδονο φυτό της οικογένειας των Ιριδιδών που συγγενεύει με την Ίριδα και του Κρόκους. Έχει άνθη, κιτρινοκαστανά με σκούρα βελούδινη υφή στις άκρες των πετάλων και είναι ερμαφρόδιτο φυτό. Είναι αυτοφυές και διάσπαρτο αυτή την εποχή σε όλη την Ελλάδα. Το όνομα προέρχεται από τα ελληνικά Ερμής + δάκτυλος. Το επίθετο αναφέρεται στο σχήμα και μέγεθος της ρίζας, η χρήση όμως του ονόματος του θεού πιθανόν να έχει να κάνει με τη γενική εικόνα και τον περίεργο χρωματισμό του φυτού που θα μπορούσε να θυμίζει τη ράβδο με τα φίδια, σύμβολο του Ερμή. Στην περιοχή μας το λένε **λαγαύτι** , πιθανόν η ονομασία να οφείλεται στο σχήμα του άνθους που παραπέμπει σε αυτί λαγού. Η βοτανολογική ονομασία της ίριδας αυτής είναι Hermodactylus tuberosus. Έχει ύψος περίπου 20-25 εκατοστά και πολύ ελαφρύ γλυκό άρωμα. Φυτρώνει σε σκιερές και υγρές γωνιές και λόγω του χρωματισμού της δύσκολα διακρίνεται... τόσο που όταν ξαφνικά την βλέπεις αισθάνεσαι ένα σκίρτημα ανακάλυψης.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

”Αρχοντιά κ’οι λίμπες άδειες”. Λέγεται για τους υπερήφανους ανθρώπους,οι οποίοι στερούνται ακόμα και τον επιούσιο άρτο.

«Καλιγόνει τον ψύλλο».---Για τους πολύ έξυπνους

«Απόχτησ’ο άβρακος θρακί,κάθε ώρα και το λαλεί».-Λέγεται γι’αυτούς που ευτύχησαν χωρίς να το αξίζουν και το επιδεικνύουν.

«Του κάθι αρνί κρέμιτι απού του κλιτσιί » .Οτι ο καθένας είναι υπόλογος χωριστά για τις πράξεις του.

«Τά κέρδια μας τά φέρνουμε, στούν πέτου φουρτουμένα»

για όσους γυρίζουν από τήν ξενητειά μέ άδειες τις τσέπες.

«Τού δέντρου όσου άξαιν, τούν ίσκιου του πλαταίν».

Για δσους πού ανάλογα μέ τήν

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Φούρκα. Λέξη λατινική ή διχάλα. Όταν φορτώνεται το γομάρι από τις δύο μεριές με σάκους αλεύρι ή δυο βαρέλες, με τη φούρκα στηρίζουν το βάρος που το έχουν περιδέσει με τα σχοινιά του σαμαριού από τη μια πλευρά του ζώου για να μη κυλήση και στη συνέχεια φορτώνουν την άλλη.

Κορύτα. Κορμός δένδρων ,ίσιος σκαμμένος έτσι που να σχηματίζεται σκαφιδάκι. Μέσα σ’αυτό ταιίζονται ή ποτίζονται τα ζώα.

Η μπαζίνα φτιάχνεται με ροκίσιο αλεύρι. Αφού κατεβάσουμε τον τέντζερη από τη φωτιά ρίχνουμε μέσα ζεματιστό λάδι όπου τσιγαρίσαμε κρεμύδι ή πράσσο.

Αλμπάνης.Τούρκ.λέξη που σημαίνει πεταλωτής.

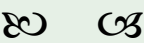
Αμπάρα.Απο την Ιταλική λέξη barra.Σημαίνει το μοχλό της πόρτας που χρησιμοποιούν για ασφάλεια.

Μαντζούνι .Λέξη Τουρκ. Macun που σημαίνει δυναμωτικό φάρμακο κατά της αναιμίας το οποίο κατασκευάζεται από άνθη τριανταφυλιάς.

Τζάντζαλο το, προέρχεται από την Ιταλ.λέξη cencio που σημαίνει κουρέλι.(Μασ’τα τζανταλάσ’!)

παραγωγή τους αναπτύσσουν καί τη δράση τους.

«Τουν τσάκουσαν μι τ’γίδα στην πλάτ’». Ή αλλιώς τουν έπιακαν στα πράσσα.

Caramellino
 παιδικά
 Χ. Χατζή & Α. Ίσκου
 Παιδικά - Βαπτιστικά
 Ι. Στεφανή & Πλάτωνος 1, Ασπρόπυργος, τηλ. 210.5578764

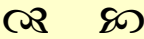
ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΑΚΙΑ

Έβγα στην πόρτα να σε ιδώ και πάλι σύρε πίσω,
 Νερό δεν είσαι να σε πιώ, καφές να σε ρουφήσω.

Εσύ κοιμάσαι ξέγνοιαστη κι’εγώ κακονυχτάω,
 Κακονυχτώ γιατι πονώ, πονώ,για να πονάω.

Πέντε καράβια βάσανα στον κόσμο μοιρασμένα, Το ένα είναι σ’αλλουνούς, τα τέσσερα σ’εμένα.

Τι να την κάνω μια καρδιά, Ήθελα νάχα κι’ άλλη, Την μια νάχω για το σεβδά, την άλλη για το χάλι

Οδός Μανωλιάσσης

«Η εορτή των εορτών και η πανήγυρις των πανηγύρεων»

Η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου είναι «η **εορτή των εορτών** και η πανήγυρις των πανηγύρεων».

Άνοιξη και Ανάσταση είναι έννοιες ταυτόσημες. Δεν μπορούμε να δεχθούμε την μία και να απορρίψουμε την άλλη. Η άνοιξη είναι χαρά. Η ζωή είναι χαρά.

Ω Πάσχα, λύτрон λύπης!

Η άνοιξη Φέρνει ένα μήνυμα, πού μπορεί κανένας νά τό ἀναζητήση στα ανθισμένα λειβάδια, στις παπαρούνες, στο μυρωμένο αέρα, στις γαλήνιες νύχτες: τό μήνυμα της 'Αθανασίας, τής αιώνιας νιότης, τό μήνυμα πού σημαίνει κατάλυση τής φθοράς.

Οι ακολουθίες των Παθών του Χριστού συνταράζουν τόσο την ανθρώπινη ψυχή όσο καμιά άλλη γιορτή ή ακολουθία της Χριστιανοσύνης. Κάθε νύχτα για μια εβδομάδα παρακολουθούμε το Θείο Δράμα. Ή αναπαράσταση των σκηνών, αιώνες τώρα, φέρνει στα πρόσωπα και στις ψυχές των πιστών, πού γεμίζουν τις εκκλησίες, τή συντριβή καί τήν ταπείνωση.

Η κατάνυξη μάς οδηγεί στην ψυχική ανάταση καί από τήν υποβολή στο θαύμα. Τά Πάθη καί ή Ανάσταση, δεν μπορούσαν παρά θάπαιρναν ένα ιδιαίτερο νόημα γιά τούς "Έλληνες.

Ο Έλληνικός λαός, βρήκε αναλογία στην ψυχική του κατάσταση στο μήνυμα τού Πάσχα.

Ένωσε πρώτα τή χαρά του θριάμβου, δοκίμασε τον πόνο, πέρασε από τά μαρτύριο, γονάτισε κάτω από βάρος τού Σταυρού, αλλά μαζί μέ τό Λυτρωτή ξανασηκώθηκε στην Ανάσταση..Οι καμπάνες χτύπησαν γιορταστικά,

Επίσκυρος – Μία μορφή αρχαίου ποδοσφαίρου που ξεκίνησε από την Αρχαία Ελλάδα

Όσoτoςo δεν ήτaν το μοναδικό διαδεδομένο παιχνίδι με τη μπάλα.

Οι αρχαίοι Έλληνες αναφέρεται ότι επινόησαν ένα παιχνίδι με μπάλα, που ονομαζόταν επίσκυρος, επίσης γνωστό από πηγές και ως φαινίνδα. Παιζόταν κυρίως από άντρες, συνήθως γυμνούς. Σε μια μαρμαρίνη επιτύμβια λουτροφόρο λήκυθο του 4^{ου} αι.π.χ. (φωτ.) που βρέθηκε στον Πειραιά απεικονίζεται ένας νέος άνδρας να ισορροπεί μία μπάλα στο δεξιό του μηρό, τεκμηριώνει ότι μάλλον και αυτό το άθλημα, το επινόησαν πρώτοι οι αρχαίοι!

Αναφέρεται ότι οι Ρωμαίοι αργότερα μετονόμασαν το παιχνίδι σε harpastum. Ονομάστηκε επίσκυρος διότι παιζόταν σε χώρο με όρια μαύρες πέτρες.

Γενικότερα τα παιχνίδια με την μπάλα, όπως τα μεταφέρει ο Πολυδεύκης (Ονομαστικόν Ι.Χ. 103-107):

«Τα ονόματα των παιγνιδιών με μπάλα ήταν επίσκυρος, φαινίνδα, απόρραξ, ουρανία. Η επίσκυρος ονομαζόταν επίσης εφηβική και επίκοινος (για πολλούς). Παιζόταν από δύο αντίπαλες ομάδες με ίσο αριθμό παιχτών. Ανάμεσα τους τραβούσαν μια γραμμή με μία πέτρα, την οποία αποκαλούσαν σκύρο.

Έβαζαν την μπάλα πάνω σ' αυτήν τη γραμμή, και κάθε ομάδα τραβούσε άλλη μια γραμμή πίσω της. Η ομάδα που

έπιανε πρώτη την μπάλα, την πετούσε πάνω από την αντίπαλη, η οποία έπρεπε να πιάσει την μπάλα ενώ αυτή κινούνταν ακόμη, και να τη ρίξει στο μέρος των άλλων. Αυτό συνεχιζόταν, ώσπου η μία ομάδα κατάφερνε να σπρώξει την άλλη πέρα από τη γραμμή που είχε πίσω της.

Στην απόρραξη έπρεπε να χτυπήσει κανείς την μπάλα δυνατά στο χώμα και ύστερα να δεχτεί το πήδημα της μπάλας

στο χέρι του και να ξαναχτυπήσει.

Μετριόταν ο αριθμός των χτυπημάτων (ή των πηδημάτων). Η ουρανία παιζόταν από ένα παίκτη που έγερνε προς τα πίσω και έριχνε την μπάλα στον ουρανό, ενώ οι υπόλοιποι προσπαθούσαν να αρπάξουν την μπάλα πριν πέσει στο έδαφος. Οπότε χτυπούσαν την μπάλα ξανά και ξανά σ' έναν τοίχο και μετρούσαν τον αριθμό των χτυπημάτων.

Ο χαμένος αποκαλούνταν γάιδaros και έκανε ό,τι του έλεγαν, ενώ ο νικητής ήταν ο βασιλιάς και πρόσταζε.

Χριστός Ανέστη !

Χριστός Ανέστη !

Η Ελληνική ψυχή δίνεται με περισσότερη διάθεση στην αναπόληση και στην ελπίδα που ζωντανεύει και υλοποιεί αβέβαια όνειρα.

Η Ανάσταση συντελείται με την αγάπη που είναι η θεμελειώδης αλήθεια της Χριστιανικής πίστης. Το μήνυμα της Ανάστασης είναι..η αγάπη θα νικήσει το μίσος, τη θλίψη και τον πόνο. **Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!**

ΕΤΣΙ ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Τα λόγια σημαντικών και παλαιών ανθρώπων, ανθρώπων πού ήταν γενναίοι, έντιμοι και Έλληνες, ας γίνουν Φως και ας μας οδηγήσουν, μέσα από την άβυσσο της παγκοσμιοποίησης. «Παιδιά μου! Στον τόπο τούτο που εγώ πατώ σήμερα, πατούσαν και δημηγορούσαν τον παλιό καιρό άντρες σοφοί και άντρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ και ούτε να φτάσω τα ίχνη των.. Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, στη μεγάλη δόξα των προπατόρων μας

Οι παλαιοί Έλληνες, οι πρόγονοί μας, έπесαν εις την διχόνοια και ετρώγονταν μεταξύ τους και έτσι έλαβαν καιρό πρώτα οι Ρωμαίοι, έπειτα άλλοι βάρβαροι και τους υπόταξαν. Ύστερα ήρθαν και οι Μουσουλμάνοι και κάναν ό,τι μπορούσαν ν' αλλάξει ο λαός την πίστη του. Έκοψαν γλώσσες σε πολλούς ανθρώπους, αλλά εστάθη αδύνατο να το κατορθώσουν. Τον ένα έκοβαν, ο άλλος τον σταυρό του έκανε....κι έτσι έμεινε ο λαός, όστις στερημένος από τα μέσα της προκοπής, εκατάντησε σε αθλίαν κατάσταση και αυτή ηύξανε καθ' ημέρα χειρότερα· και μερικοί μη υποφέροντες την τυραννίαν των Τούρκων και βλέποντες τις δόξες και τις ηδονές οπού απελάμβανον αυτοί, άφηναν την πίστη τους και εγίνοντο Μουσουλμάνοι.

Και τοιουτοτρόπως κάθε μέρα ο λαός ελίνγευε και επώχυνε. Σ' αυτή τη δυστυχισμένη κατάσταση μερικοί απ 'τους φυγάδες γραμματισμένους μετέφραζαν και στέλναν στην Ελλάδα βιβλία. Και σαν τους πρέπει να χρεωστούμεν ευγνωμοσύνη, γιατί αμέσως οπού κανένας άνθρωπος απ' το λαό μάνθανε τα κοινά γράμματα, διάβαζε αυτά τα βιβλία και έβλεπε κοινά γράμματα, διάβαζε αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποιους είχαμε προγόνους, τι έκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Αριστείδης κι άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και βλέπαμε και σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε τότε.

Όθεν μας ήρθε στο νου να τους μιμηθούμε και να γίνουμε ευτυχέστεροι και έτσι έγινε και επροόδευsen η εταιρεία. Όταν αποφασίσαμεν να κάμωμεν την επανάσταση, δεν εσυλλογιστήκαμε τότε ούτε πόσοι είμαστε, ούτε πως δεν έχομεν άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι όταν επιάσαμε τα άρματα, είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος...»

Πνύκα 1838 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Τούτος ο ανήφορος, κατήφορο θα φέρει